

Dubový hrdina

V dalekém kraji mezi kopci byla vesnice. Kolem voněly louky, údolím se klikatila říčka a v hustých lesích čekala na setmění divoká zvěř. Lidé se tu měli dobře, jen jedině jim nedalo klidně spát. **Vesníci terorizoval drak.** Kde přebýval, kde měl své doupě, nikdo nevěděl. Možná někde blízko, možná daleko, možná vůbec ne na zemi. Každý rok se **právě jemu přičítala kdejaká pohroma** - podupaná pole, zničené chalupy, ztracené děti...

Na kraji vesnice byl domek, ve kterém žil tesař se svou ženou. Měli jednoho syna. Nikdo mu neřekl jinak než Kim. Kim byl šikovný – stíhal pomáhat doma i toulal se v okolí. Lesy kolem vesnice znal moc dobře, neztratil by se v nich ani potmě. Jen do jednoho mu zakazovali chodit. Do temného lesa u skal. Říkalo se, že právě tady ve skalách možná sídlí hrozný drak. V posledních letech jej však Kim ani nikdo jiný neviděl.

Každé jaro se odehrávala ve vesnici velká slavnost, při které Rada starších vždy vybrala jednoho mladíka z vesnice k udobření zlého draka. **Rada starších vyhlásila jméno. Pro vybraného mladíka to byla velká čest, stejně i pro jeho rodinu. Celou noc se pak oslavovalo, pilo, tančilo až do rozbřesku. Mladíka, kterého ještě v noci vyprovodili k lesu darovat drakovi, už nikdy nikdo neviděl. Stal se hrdinou.** Jeho tvář byla pak navždy vyryta do kmene dubu, ke kterému ho všichni vesničané přicházeli uctívat. Za vesnicí už byla celá alej dubových hrdinů. Když toho roku nastal večer jarní oslavy, připravoval se na ni i Kim. Matka jej políbila a popřála mu štěstí. Když zapadlo slunko za obzor, muzika začala hrát, víno teklo proudem. Mladíci sepnutí v pevný kruh tančili divoce okolo ohně. Kolem půlnoci vystoupil stařešina. Plameny mu osvětlovaly tvář, když prohlásil, že vesnici toto jaro zachrání Kim. V Kimovi to škublo. Nic takového nečekal. Dostal na hlavu věnec z březových větviček. Myslel na to, jak má rád svoji rodinu, lesy, louky, slunko. Nebude mu to všechno chybět? Chtěl se stát mlčenlivým hrdinou v dubové aleji? Když ho vyprovodili k lesu a on zůstal sám. Chvilu čekal, a pak se tajně vrátil nazpět do vesnice. Vkradl se do otcovy dílny, vzal velkou sekeru a zmizel zase v lese. Do rána se na dalším dubu objevila Kimova tvář. Byl překrásný. Vypadal jako opravdový hrdina. Jeho rodiče jako první přinesli do dubové aleje dary a květiny. Byli na Kima pyšní. Ostatní jim blahopřáli, že právě jejich syn se stal hrdinou, který svou obětí zachránil celou vesnici.

Za několik dní se v noci na náměstí objevila postava mladíka. Byl vyhublý a zbědovaný. Měl v ruce sekeru a šel přímo k Radě starších. Lidé na něj zírali a byli zmatení. Pak někdo v mladíkovi poznal Kima. Lidé nemohli uvěřit svým očím. „To je Kim? Co tu dělá? Co s námi bude? Drak se jistě pomstí a potkají nás mnohem horší pohromy!“ **Ale Kim se usmíval: „Drak se nepomstí! Zabil jsem ho.“ „Zabil? Ty jsi zabil draka? To není možné“ Rada starších se sešla a radila se, co bude dál. Věc byla vážná, museli rozhodnout, co udělají s Kimem. Hlavní stařešina pak celé vesnici ohlásil: „Přijmout Kima za hrdinu je nebezpečné. Nabouralo by to tradici celé vesnice. Hrdinové, jako je Kim, jsou nevyzpytatelní. Teď jej nepotřebujeme.“** A co Kim? Ten zmizel ještě téhož dne. Říkalo se, že se možná utopil v bažinách, že jej možná roztrhala divoká zvěř. Kdo ví. Drak se už však nikdy neobjevil a postupem času se na něj zapomělo stejně jako na Kima. Dubové idoly však zůstaly v aleji stát ještě dlouhá léta. Lidé je však uctívali méně a méně, až jednoho dne k nim přestali chodit úplně. Alej zarostla a tváře hrdinů zčernaly k nepoznání.

Očekávaný konec:

... Ale Kim se usmíval: „Drak se nepomstí! Zabil jsem ho.“ „Zabil? Ty jsi zabil draka? To není možné! Jak se ti to podařilo?“ Rada starších se sešla a radila se, co bude dál. Chtěli najít způsob, jak se Kimovi odvděčit. Na příštího rána uspořádali vesnické shromáždění, kde Kima představili celé vesnici jako hrdinu. Vyslechli si jeho příběh a oslavovali jej ještě týdně po té, co se poprvé objevil na náměstí vesnice. Rytina Kima v dubové aleji byla vytesána k dokonalosti a sekera, nástroj, s jehož pomocí draka přemohl, byla zakopána u kořenů tohoto dubu. Celá dubová alej se stala místem oslav, nejen Kimova hrdinství, ale i snahy těch, kteří se vydali uchránit svou vesnici před ním.

Dva nápadníci

Část 1

- manželovi Sangby rozhoduje její otec a budoucí nevěsta se nevyjadřuje k muži, se kterým by měla potenciálně strávit svůj život. „Sangba na to neříkala nic.“
- O vhodnosti jednoho či druhého manžela by v české pohádce rozhodovalo spíše bohatství jeho či jeho rodiny, zámek, ve kterém žije, vzdělání, vzhled... nikoliv však schopnost ulovit živou antilopu.

Část 3

- Ačkoliv náčelník stanovil podmínky jasně, a splnil je jen jeden z uchazečů, slib nedodržel. Místo toho svou zodpovědnost za výběr manžela pro svou dceru předal radě kmenových starších a znovu tak obešel její názor.

Část 4

- Njila sice splnil podmínku danou náčelníkem, jeho cílem jistě bylo dát najevo, že o jeho dceru velmi stojí a je ochoten obětovat hodně, v očích starších však jen poukázal na svou tvrdohlavou povahu.

Celá bajka je velmi odlišná od zkušenosti naší společnosti. Závěr bajky, ačkoliv je paradoxní, pro mě však překvapivý nebyl. Na podobný závěr poukazuje už druhá část, ve které je skutečnost, že Sefu zanechal lovu antilopy, přičítána tomu, že je starší, moudřejší a rozvážnější.

Tím, že se nejedná o příběh, ale o bajku, ze které většinou plyne nějaké ponaučení či moudro, je jasné, že zadaný úkol nemá ve skutečnosti prověřit schopnosti lovit, ale spíše vystavit oba mladíky testu. Ačkoliv bych tedy nečekala, že tvrdohlavá povaha Njila bude spojována s tím, že by Sangbu bil, odůvodnění, proč by jeho tvrdohlavost mohla být v budoucnosti problém, rozumím, a do kontextu bajky mi dokonale zapadá.

Jediné co bych tak v závěru bajky změnila, či spíše úplně vypustila, je věta „Takový muž, prohlásili starší, by asi Sangbu bil.“

... Naproti tomu Sefu je povolnější, neprosazuje tolik svou vůli za všech okolností, a bude tedy dbát rad, které mu jako budoucímu náčelníkovi bude dávat rada starších. A protože se dá očekávat, že bude mírnější i vůči Sangbě, starší rozhodli, aby si ji vzal právě on.